

על מלחמת האור בחשך- מפיו של שמעון המכבי

- 1 נשמי שמעון, ואני אחד מחמשת הבנים של מתתיהו הכהן. גרנו בכפר מודיעין, ואבינו היה מנהיג הכפר.
- 2 בימים ההם שלטו היונים בארץ, והם הביאו אתם דת ומנהגים זרים.
- 3 מאז שהיה אנטיוכוס אפיפנס למלך, התדרדר מצבנו. המלך גזר עלינו גזרות קשות: הוא נסה להכריח אותנו
- 4 לקיים את דתם ואת מנהגיהם של היונים ואסר עלינו לקיים את מצוות התורה - הוא אסר עלינו לשמר את
- 5 השבת, ללמד את התורה, לקיים את ברית המילה ועוד.
- 6 על אף הסכנה והפחד שהיונים יתפסו אותנו, אני, בני משפחתי ועוד רבים אחרים המשכנו לקיים את
- 7 המצוות בסתר. אלו היו ימים קשים, ימים של רדיפות וחסר בטחון, ימים של חשך. אולם לא נתנו לייאוש
- 8 לגבר עלינו, והחלטנו להילחם ביונים.
- 9 ברחנו והסתתרנו במערות, ואחי יהודה המכבי הנהיג את המרד.
- 10 מצד אחד, מאוד דאגנו וחרדנו: יהודים רבים הצטרפו למרד ביונים, אבל עדין היו החילים היונים רבים
- 11 הרבה יותר מאתנו, ובידיהם היה נשק רב.
- 12 מצד אחר, הדבר בער בנו, ידענו שאנחנו חייבים להילחם, וקוינו שנוכל להלהיב עוד רבים אחרים. קוינו
- 13 שבזכות האמונה והאמץ נצליח, נראה את האור בקצה המנהרה ויחזרו אלינו ימי האור והתקווה.
- 14 לאחר שנתיים של מאבקים קשים הצלחנו להשתלט על ירושלים, ובית המקדש חזר לידינו. היונים טמאו
- 15 והרסו את בית המקדש - אנחנו טהרנו ונקינו אותו. תקנו את מה שנשבר, והשבנו למקום את הדרו.
- 16 חגגנו עם כל העם את הניצחון שלנו - הניצחון של הטוב על הרשע ושל כחות האור על כחות החשך -
- 17 ועשינו חנכת בית גדולה ומפארת, הדלקנו מנורה חדשה במקום המנורה שבזזו היונים.
- 18 כאשר ראינו את האורות דולקים, אורו עינינו, והרגשנו שלבנו נפתח, שגרשנו את החשך ושהאור חזר
- 19 לחיינו.

כך כתוב בסיפור:	כך אפשר לכתוב במקום:
1. שְׁמִי שְׁמַעוֹן, וְאֲנִי אֶחָד מִחֻמְשַׁת הַבָּנִים שֶׁל מִתְתִּיָּהוּ הַכֹּהֵן.	א. שְׁמִי שְׁמַעוֹן. אֲנִי וְאַרְבַּעַת אֲחֵי הֵם בָּנָיו שֶׁל מִתְתִּיָּהוּ הַכֹּהֵן.
2. גָּרְנוּ בַכֶּפֶר מוֹדִיעִין, וְאָבִינוּ הָיָה מְנַהִיג הַכֶּפֶר.	א. הַתְּגוּרָרְנוּ בַּמּוֹדִיעִין לְמִרְוֹת שְׁאֲבִינוּ הָיָה מְנַהִיג הַכֶּפֶר.
3. בְּיָמֵים הָהֵם שְׁלֹטוֹ הַיּוֹנִים בָּאָרֶץ, וְהֵם הִבִּיאוּ אֶת־דָּת וּמִנְהָגִים זָרִים.	א. לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת שְׁלֹטוֹ הַיּוֹנִים בָּאָרֶץ, הֵם הִבִּיאוּ לְאַרְצֵנוּ דָּת וּמִנְהָגִים מוֹזָרִים.
4. מֵאֵז שֶׁהָיָה אֲנִטְיוֹכוֹס אֶפִּיפַּנֵס לְמֶלֶךְ, הַתְּדַרְדָּר מִצָּבָנוּ.	א. מֵרַגַע שֶׁנִּבְחָר אֲנִטְיוֹכוֹס אֶפִּיפַּנֵס לְמֶלֶךְ הַיּוֹנִים, הָפָךְ מִצָּבָנוּ לְגְרוּעַ יוֹתֵר.
5. הַמֶּלֶךְ גָּזַר עָלֵינוּ גְזָרוֹת קָשׁוֹת: הוּא נָסָה לְהַכְרִיחַ אוֹתָנוּ לִקְיָם אֶת דָּתָם וְאֶת מִנְהָגֵיהֶם שֶׁל הַיּוֹנִים וְאָסַר עָלֵינוּ לִקְיָם אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה - הוּא אָסַר עָלֵינוּ לְשָׁמֵר אֶת הַשַּׁבָּת, לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה, לִקְיָם אֶת בְּרִית הַמִּילָה וְעוֹד.	א. הַמֶּלֶךְ צִוָּה עָלֵינוּ לִקְיָם אֶת הַדָּת וְהַמִּנְהָגִים שֶׁל הָעָם הַיּוֹנִי וְאָסַר עָלֵינוּ לִקְיָם חֶלֶק מִמִּצְוֹת הַתּוֹרָה: שְׁמִירַת שַׁבָּת, לַמּוֹד תּוֹרָה וְעִרְכַּת בְּרִית מִילָה.
6. עַל אֵף הַסַּכָּנָה וְהַפְחַד שֶׁהַיּוֹנִים יִתְפָּסוּ אוֹתָנוּ, אֲנִי, בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי וְעוֹד רַבִּים אֲחֵרִים הַמְּשַׁכְּנוּ לִקְיָם אֶת הַמִּצְוֹת בַּסֵּתֶר.	א. בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי, אֲנִי וְעוֹד יְהוּדִים רַבִּים הַמְּשַׁכְּנוּ לִקְיָם אֶת הַמִּצְוֹת בְּהֶחָבֵא, לְמִרְוֹת שֶׁהָיָה זֶה מִסְכָּן וְחֲשָׁשָׁנוּ שֶׁהַיּוֹנִים יִתְפָּסוּ אוֹתָנוּ.
7. אֱלֹהֵי יָמִים קָשִׁים, יָמִים שֶׁל רְדִיפוֹת וְחֹסֶר בִּטְחוֹן, יָמִים שֶׁל חֲשָׁךְ. אוּלָם לֹא נָתַנוּ לַיִּיאֹשׁ לִגְבֹר עָלֵינוּ, וְהַחֲלָטְנוּ לְהִילָחֵם בַּיּוֹנִים.	א. בְּגִלְל הַיִּיאֹשׁ מִהַמָּצָב הַקָּשֶׁה בְּיָמֵים הָהֵם, הַחֲלָטְנוּ לְהִלָּחֵם בַּיּוֹנִים.
8. בָּרַחְנוּ וְהִסְתַּתְּרָנוּ בַּמְעָרוֹת, וְאֲחֵי יְהוּדָה הַמַּכְבִּי הִנְהִיג אֶת הַמָּרָד.	א. מִרַב פָּחַד, בָּרַחְנוּ וְהִתְחַבֵּאנוּ בַּמְעָרוֹת. הַשָּׂאֲרָנוּ אֶת אֲחֵי יְהוּדָה הַמַּכְבִּי לְהִתְמוֹדֵד בַּמָּרָד נֶגֶד הַיּוֹנִים.
	ב. עַל מִנַּת לְהִלָּחֵם בַּיּוֹנִים, בָּרַחְנוּ מִהַכֶּפֶר, הִסְתַּתְּרָנוּ בַּמְעָרוֹת, וְאֲחֵי יְהוּדָה הַמַּכְבִּי הוֹבִיל אֶת הַמַּאֲבָק נֶגְדָם.

א. מבחינה מסיימת המצב היה מדאיג ומעורר חרדה. למרות שהרבה יהודים השתתפו במרד נגד היונים, החילים היונים היו רבים מאתנו וחמושים בנשק רב משלנו. ב. מצד אחד, היו הרבה יותר חילים יונים מלוחמים יהודים, ואנחנו דאגנו שלא יהיה לנו נשק רב.	9. מצד אחד, מאוד דאגנו וחרדנו: יהודים רבים הצטרפו למרד ביונים, אבל עדן היו החילים היונים רבים הרבה יותר מאתנו, ובידיהם היה נשק רב.
א. מצד אחר, למרות שהיוונים הבעירו את בתינו, הרגשנו חובה להלחם נגדם ולצרף אלינו עוד אנשים. ב. מצד שני, המרד נגד היונים היה דחוף וחשוב לנו, ידענו שאנחנו חייבים להאבק, וקוינו שנוכל לסחף למאבק יהודים רבים נוספים.	10. מצד אחר, הדבר בער בנו, ידענו שאנחנו חייבים להילחם, וקוינו שנוכל להלהיב עוד רבים אחרים.
א. אחרי שנתיים של קרבות לא קלים, נחלנו הצלחה וכבשנו בחזרה את ירושלים ואת בית המקדש. ב. במשך שנתיים נלחמנו ביונים והצלחנו להשתלט על ירושלים ולבנות מחדש את בית המקדש.	11. לאחר שנתיים של מאבקים קשים הצלחנו להשתלט על ירושלים, ובית המקדש חזר לידינו.
א. החזרנו לארץ ישראל את הכבוד וההדר כשטהרנו ונקינו את בית המקדש שהיונים טמאו והרסו. ב. טהרנו, נקינו ותקנו את מה שהרסו וטמאו היונים בבית המקדש, וכך החזרנו לבית המקדש את הפאר והגדולה שלו.	12. היונים טמאו והרסו את בית המקדש - אנחנו טהרנו ונקינו אותו. תקנו את מה שנשבר, והשבנו למקום את הדרו.
א. חגגנו יחד עם כל העם היהודי את נצחון הטוב על הרע. את המנורה ששדדו היונים החלפנו במנורה חדשה, אותה הדלקנו במהלך חגגת הבית המפארת שערכנו בבית המקדש. ב. חגגנו את נצחון הטוב על הרשע ולאחר שנקינו וטהרנו את המנורה שטמאו היונים, ערכנו חגגת בית והדלקנו אותה מחדש.	13. חגגנו עם כל העם את הניצחון שלנו - הניצחון של הטוב על הרשע ושל כחות האור על כחות החשך - ועשינו חגגת בית גדולה ומפארת, הדלקנו מנורה חדשה במקום המנורה שבזזו היונים.
א. אורות המנורה הדולקים נצצו בעינינו. שמחנו שגרשנו את היונים ושחזרנו לחיות בבטחון בארצנו. ב. בזמן שראינו שאורות המנורה דולקים, עיינו זהרו מאשר ושמחה. הרגשנו שגרשנו את הרע ושהטוב חזר לחיינו.	14. כאשר ראינו את האורות דולקים, אורו עיינו, והרגשנו שלבנו נפתח, שגרשנו את החשך ושהאור חזר לחיינו.